

Periferi bliver svagere, maa naturligvis Sikringen i Fængselet selv blive stærkere. Man kan ikke paa samme Tid svække begge Sikringer, saadan som det har været gjort, og oven i Købet fortælle, at Manden, som søger at afhjælpe denne Mangel, gør sig skyldig i Overtrædelse af en given Ordre. Denne sidste Sag er naturligvis mindre væsentlig. Et Sted i Akterne staar der i Marginen, at der er ingen, der nogen Sinde er flygtet fra Nyborg Straffeanstalt, men det kunde ikke med Rette siges ret længe, thi kort Tid efter var der netop nogen, der flygtede. Selvfølgelig er et Forhold som dette galt, og Flertallet kan ikke afvise det med at sige, at det har ingenting paa sig. Thi det er et simpelt Faktum: der har ikke været tilstrækkelig Sikring paa Straffeanstalten, og det skal der være.

Saa har jeg nævnt, at Tonen var korrumperet og Tjenesteaanden nedbrudt i dette Fængsel. Her stiller Flertallet sig ikke helt afvisende. De er tilbøjelige til at mene, forekommer det mig, at der dog maaske var noget i det, men de tager saa valent paa det, som det overhovedet er muligt. De undskylder det med, at Inspektøren var syg hele Tiden, og det var han ganske vist. Men saa maa man straks spørge: hvorfor ansættes der en kronisk syg Mand til at være Inspektør for et Fængsel, oven i Købet et nybygget Fængsel, og et Fængsel, som skulde løse bestemte Opgaver, som man tillagde stor Betydning? Flertallet benægter, at Tonen og Aanden var daarlig og nedbrydende i det hele. Det har indskrænket sig, siger de, til disse Betjente, som nu er blevet afskediget, og jeg spørger da ethvert Menneske, som har haft med Administration at gøre, om de virkelig tror, at hvis Aanden og Tonen paa et givet Tidspunkt var nedbrudt i en Straffeanstalt, den saa lader sig genoprette fra i Dag til i Morgen ved, at nogle ganske enkelte Mennesker bliver afskediget. Jeg vil først, med den højttærede Formands Tilladelse, læse et Brev op, som er blevet sendt fra en Fængselsbetjent til Fængselsdirektøren, et Brev, der vidner om Aanden og Tonen blandt Personalet paa det Tidspunkt, da jeg foranledigede Sagen taget op, et Brev, hvori jeg, som næsten overalt, har ude-

ladt Navne, og hvor jeg af Sømmeligheds-hensyn har udeladt et Par rene Ukvemsord. Jeg beder erindret, at det er fra en Fængselsbetjent det skrives til Fængselsvæsenets højeste Myndighed. Brevet lyder saaledes: „Undertegnede Fængselsbetjent A. B. J. tillader mig herved ærbødigst at henvende mig til Hr. Fængselsdirektøren angaaende flere Forhold paa Nyborg Straffeanstalt, specielt Hr. Vagtmester S.' Forhold overfor mig. I Aaret 1913, kort efter, at S. og jeg var kommet til Nyborg, sad vi i Frokosttiden i Betjentmessen. 1ste Sal, nordre Fløj, og spiste sammen med flere af de nye Betjente, hvorimellem var K., Skomager N., Køkkenmesteren og flere andre, og da siger S. uden Foranledning fra min Side, at jeg var en Snotas, en Snotnæse og en Gadedreng, som ikke skulde rende efter hans Kone, en Beskyldning, der var saa meget ærefornærmende for mig, eftersom jeg aldrig har gjort det, han beskylder mig for. Senere, da S. blev fungerende Vagtmester, og jeg blev Reservevagtmester, blev vi en Tid ret gode Venner, og fortalte S. mig flere Ting, bl. a. at Direktøren var en“ — saa kommer Ukvemsordet —, „naar han kunde gaa hen og ansætte saadan en Mand som E. P. som Overbetjent, som var blevet anbefalet af en Tugthuskandidat og Forbedringshusfange som P., og hvis Kendskab til Fængselsvæsenet kun udstrakte sig til, at han havde gaaet og hvidtet Loftet for Inspektøren paa Vridsløse. Endvidere havde S. sagt, at han havde spurgt Hr. Inspektør G., hvor han kunde gaa hen og give saadan en Mand som E. P. en Anbefaling, som kun havde været paa Christianshavn 1/2 Aar, og som Hr. G. jo ellers ikke kendte. Endvidere, at Direktøren jo ikke maatte have meget Forstand paa Fængselsvæsen, naar han kunde ansætte en Mand som J. til Portner, der kun havde været saa kort Tid ved Fængselsvæsenet, men det var naturligvis, fordi han havde rendt og været Skostryger for A. H. i Horsens, medens S., der havde været saa længe ved Fængselet, ikke havde faaet nogen Bestilling. Endvidere, at Direktøren ikke kunde faa megen Forstand paa Fængselsvæsen i de 3 Maaneder, han var Betjent paa Vridsløse, men det var natur-